A kapitalista-szocializmus

Bérrabszolgák a kapitalizmusban

A kapitalista-szocializmusban a bérrabszolga beszélőszerszámok számára az osztályérdekükben nem valósulhatnak meg az emberi jogok és a demokrácia sem, mert ez a kapitalizmusban értelmetlen, lehetetlen. A bér-rabszolga az a termelési tényezők közül a beszélő-szerszám, alacsonyabb rendű ember, a tőkés profitjának a megtermelése az élete értelme.

A kapitalizmusban a termelőeszközök magántulajdona (a polgári tulajdon) az alapja az emberi jogok alapvető megsértésének a bér-rabszolgaságnak, azonban a kapitalizmus enélkül nem működik.

A fasiszta-kapitalizmus

A kapitalizmus szocializmussá érésével hanyatló korszakába, a fasiszta-kapitalizmus védelmével **a kapitalista szocializmusba jutott**, ami következetes kapitalista osztályharc a bér-rabszolgaság fenntartásáért.

A kapitalista-szocializmus a fasiszta-kapitalizmus védelmében a hanyatló, rothadó kapitalizmus. A kapitalista-szocializmus célja a kapitalizmus fennmaradása érdekében a valódi szocializmus térnyerésének megakadályozása.

Ezzel azonban veszélyezteti az emberiség létét, mert a szocializmus, majd a kommunizmus az emberiség fejlődésének szükségszerű társadalmi formája, ezt a fasizmus erőszakkal gátolja.

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a szocializmus lehetősége, szükségszerűsége és elkerülhetetlensége, a kollektív demokratikus társadalmi forma.

A kapitalista szocializmus

Erre a kapitalizmus válasza a kapitalista szocializmus, ami azonban nem szocializmus, hanem kapitalizmus, kizsákmányolással, élősködéssel, szociális demagógiával, amit a fasiszta-kapitalizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal véd meg.

A kapitalista szocializmusban a kapitalizmus lehetősége, védelme érdekében kezd néhány szocializmusra jellemző érték megvalósulni, de a többség legfeljebb csak a demagógia színvonalán jelentkezik, vagyis nem valósul meg érdemben.

Politikai kisszótár

emberi jogok: alapjogok, szabadságjogok, természetes és elidegeníthetetlen jogok,

állampolgári Jogok: az állampolgárokat megillető, a különböző társadalmi rendszerekben eltérő terjedelmű alkotmányokban rögzített legfontosabb jogok gyűjtőneve.

Az emberi jogok elismerésének követelménye a feudális kötöttségekkel szemben fellépő burzsoázia jelszavaként merült fel, kifejezve a tulajdon és a vállalkozás szabadságának követelését. A burzsoázia eszményített államáról írta Engels: „… az emberi jogok egyik leglényegesebbjének - a polgári tulajdont proklamálták…”